

SODBA BJELIČ ZOPER REPUBLIKO SLOVENIJO

PETI ODDELEK

Pritožba št. 50719/06

18. oktober 2012

V zadevi Bjelič proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (peti oddelek) kot senat v sestavi:

Dean Spielmann, *predsednik*,

Mark Villiger,

Karel Jungwiert,

Boštjan M. Zupančič,

Ann Power-Forde,

Angelika Nußberger,

André Potocki, *sodniki*,

in Claudia Westerdiek, *sodna tajnica oddelka*,

po razpravi, zaprti za javnost, ki je bila 18. septembra 2012,

izreka to sodbo, sprejeto navedenega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva se je začela s pritožbo (št. 50719/06) proti Republiki Sloveniji, ki jo je na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Evropskem sodišču za človekove pravice 24. novembra 2006 vložil slovenski državljani Boško Bjelič (v nadaljnjem besedilu: pritožnik).
2. Pritožnika je zastopal Z. Lipej, odvetnik iz Medvod. Slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada) je zastopal njen zastopnik.
3. Pritožnik je na podlagi prvega odstavka 6. člena konvencije trdil, da so postopki pred domačimi sodišči, v katerih je bil stranka v postopku, trajali predolgo. V skladu s 13. členom konvencije se je pritožil tudi zaradi pomanjkanja učinkovitega notranjopravnega sredstva.
4. Vlada je bila o pritožbi obveščena 14. januarja 2011.

DEJSTVA

I. OKOLIŠČINE ZADEVE

5. Pritožnik je bil rojen leta 1947 in živi v Škofji Loki.
6. Pritožnik je 4. aprila 2002 pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani začel pravdni postopek, v katerem je zahteval odškodnino za škodo, ki jo je utrpel v nesreči na delovnem mestu.
7. Stranki sta bili 27. septembra 2002 napoteni, da spor rešita s postopkom mediacije. Mediacija ni bila uspešna in sodišče je 17. januarja 2003 izdalo sklep o vrnitvi spisa na sodišče prve stopnje.
8. 9. novembra 2004 je sodišče opravilo prvo obravnavo.
9. Med 14. decembrom 2004 in 4. oktobrom 2005 so bile opravljene tri obravnave in imenovan sodni izvedenec. Na zadnji obravnavi je sodišče izdalo vmesno sodbo, s katero je odločitev o znesku odškodnine zadržalo za dokončno sodbo. Stranki sta se pritožili.
10. 25. oktobra 2006 je Višje sodišče v Ljubljani pritožbama ugodilo in zadevo vrnilo v ponovno odločanje.
11. 7. decembra 2006 je sodišče prve stopnje opravilo obravnavo.
12. 9. marca 2007 je prvostopenjsko sodišče izdalo sklep o ustavitvi postopka, potem ko sta se stranki izvensodno poravnali.

II. DOMAČA ZAKONODAJA

13. Za domačo zakonodajo glej sodbo *Nezirović proti Sloveniji* ((dec.) št. 16400/06, 25. november 2008).

PRAVO

ZATRJEVANA KRŠITEV PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA KONVENCIJE

14. Pritožnik se je pritožil, da so postopki, v katerih je bil stranka, trajali predolgo. Skliceval se je na prvi odstavek 6. člena konvencije, ki se glasi:

"Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ... v razumnem roku odloča ... sodišče ..."

15. Smiselno se je pritožnik tudi pritožil, da so bila razpoložljiva pravna sredstva pri predolgotrajnih postopkih v Sloveniji neučinkovita.

13. člen konvencije se glasi:

"Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti."

A. Sprejemljivost

16. Sodišče ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena v smislu tretjega

odstavka 35. člena konvencije. Ni nesprejemljiva niti iz katerih koli drugih razlogov (glej *Maksimovič proti Sloveniji*, št. 28662/05, 22. junij 2010, 21.–24. odstavek). Torej jo je treba razglasiti za sprejemljivo.

B. Utemeljenost

17. Obdobje, ki ga je treba upoštevati, se je začelo 4. aprila 2002, na dan, ko je pritožnik začel postopek pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani, in končalo 9. marca 2007, na dan, ko je bila pritožniku vročena odločba o ustavitvi postopka. Na dveh sodnih stopnjah je torej trajalo štiri leta in enajst mesecev.

18. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumno trajanje postopka presojati glede na okoliščine zadeve in s sklicevanjem na ta merila: zapletenost zadeve, ravnanje pritožnika in ustreznih organov ter pomen zadeve za pritožnika v sporu (glej med številnimi drugimi zadevami *Frydlender proti Franciji* [VS], št. 30979/96, 43. odstavek, ESČP 2000-VII).

19. Sodišče po pregledu vsega gradiva, ki mu je bilo predloženo, in ob upoštevanju svoje sodne prakse (glej *Ribič proti Sloveniji*, št. 20965/03, 28.–33. odstavek, 19. oktober 2010; *Cvetrežnik proti Sloveniji*, št. 75653/01, 16.–18. odstavek, 30. marec 2006, in *Pažon proti Sloveniji*, št. 17337/02, 16.–18. odstavek, 6. april 2006) meni, da je bilo trajanje postopka pretirano dolgo in zahteva za "razumni rok" ni bila izpolnjena.

20. Torej je bil kršen prvi odstavek 6. člena.

II. ZATRJEVANA KRŠITEV 13. ČLENA KONVENCIJE

21. Sodišče ponovno poudarja, da 13. člen zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačim organom za zatrevanje kršitev zahteve po prvem odstavku 6. člena, da se zadeva obravnava v razumnem roku (glej *Kudła proti Poljski* [VS], št. 30210/96, 156. odstavek, ESČP 2000-XI).

22. Sodišče glede na svoje ugotovitve v zadevi *Maksimovič proti Sloveniji* (glej 16. odstavek zgoraj, 29. in 30. odstavek) meni, da je bil pri obravnavani zadevi kršen 13. člen, saj v domači zakonodaji ni bilo pravnega sredstva, s katerim bi pritožnik lahko dosegel odločitev sodišča, ki bi potrdila njegovo pravico do obravnave zadeve v razumnem roku, kot je določeno v prvem odstavku 6. člena.

III. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

23. 41. člen konvencije določa:

"Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje."

A. Škoda

24. Pritožnik je zahteval 12.518,78 EUR za nepremoženjsko škodo.
25. Vlada je zahtevku nasprotovala.
26. Sodišče meni, da je pritožnik imel nepremoženjsko škodo. Po načelu pravičnosti mu na tej podlagi prisoja 3.200 EUR.

B. Stroški in izdatki

27. Pritožnik je zahteval tudi 1.043,23 EUR za povračilo stroškov in izdatkov, ki so nastali v postopku pred Sodiščem.
28. Sodišče ugotavlja, da pritožnik ni podrobneje opredelil ali utemeljil svojih zahtevkov, čeprav ga je opozorilo na pogoje v zvezi z zahtevki za pravično zadoščenje, ki jih določa 60. člen Poslovnika Sodišča. Zaradi tega Sodišče na tej podlagi ne prisoja ničesar.

C. Zamudne obresti

29. Po mnenju Sodišča je primerno, da zamudne obresti temeljijo na mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke, ki se ji dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE

1. soglasno *razglaš*a, da je pritožba sprejemljiva;
2. *razsoja* s šestimi glasovi proti enemu, da sta bila kršena 6. in 13. člen konvencije;
3. *razsoja* s šestimi glasovi proti enemu,
 - a) da mora tožena država v treh mesecih pritožniku za nepremoženjsko škodo plačati 3.200 EUR (tri tisoč dvesto evrov) in morebitni davek;
 - b) da se za navedena zneska od dneva poteka treh mesecev do plačila obračunajo linearne obresti po stopnji, ki je enaka stopnji mejne posojilne obrestne mere Evropske centralne banke, za vse zamujeno obdobje z dodanimi tremi odstotnimi točkami;
5. soglasno *zavrača* preostali del zahtevka pritožnika za pravično zadoščenje.

Sestavljeno v angleškem jeziku in 18. oktobra 2012 poslano v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Claudia Westerdiek Dean Spielmann
sodni tajnik predsednik senata

Skladno z drugim odstavkom 45. člena konvencije in drugim odstavkom 74. člena Poslovnika Sodišča je tej sodbi priloženo ločeno mnenje sodnice Power-Forde.

D. S.
C. W.

LOČENO ODKLONILNO MNENJE SODNICE POWER- FORDE

Ne strinjam se z večinsko ugotovitvijo kršitve pritožnikove pravice do sojenja v “razumnem roku”. V ločenem mnenju o zadevi *Barišič proti Sloveniji* (32600/05) sem navedla razloge, zaradi katerih ne morem sprejeti sedanjega “preveč splošnega pristopa” Sodišča pri obravnavanju zahtev glede “dolžine trajanja postopka”.

Iz razlogov, ki sem jih tam navedla, in glede na odsotnost podrobne obravnave tega, kar se je dejansko dogajalo na državni ravni, ter v skladu s temi dejstvi, kakor jih je mogoče potrditi na podlagi sodbe, se ne morem strinjati z ugotovitvijo, da je bila konvencija kakor koli kršena.